

Proefhoofdstuk

Wegwijs in de Bijbelboodschap. Nieuwe Testament

1 Een eeuwenlang verwachte geboorte

Lezen: Lucas 1:26-56

Bijzondere beloften

Hebben je ouders je ooit verteld hoe zij maandenlang naar je geboorte uitkeken? Hoe vaak zij, en ook je grootouders, met elkaar praatten over je komst? Zou het een meisje of een jongen zijn? Welke naam zouden zij dit speciale nieuwe mensje geven? Spannende maanden waren dat!

In het geval van de Messias waren het niet alleen enkele familieleden die naar zijn geboorte uitkeken, maar heel veel mensen; overal in het land Israël en zelfs in het buitenland. Zij hadden niet alleen een paar maanden, maar vele honderden jaren op zijn komst gewacht. God had de profeet Daniël namelijk het aantal jaren genoemd, die voorbij zouden gaan voordat de Messias zou komen: 490 jaar na de opdracht de tempel in het verwoeste Jeruzalem te herbouwen. Iedereen die kon rekenen, wist wanneer dat zou zijn. Dus toen die genoemde jaren voorbij waren, waren de verwachtingen hoog gespannen!

De mensen maakten zich in die tijd niet druk over de kleur van zijn ogen of haar, maar vroegen zich af wat Hij zou doen als hij eenmaal volwassen was geworden. God had beloofd dat het volk Israël eindelijk weer een eigen koning zou hebben. Die zou hen bevrijden van de gehate Romeinen, die het land in bezit hadden genomen, en Israël tot het middelpunt maken van Gods wereldwijde Koninkrijk. Geen Romeinse soldaten meer in het land dus, die hen vertelden wat zij moesten doen en wat zij niet mochten. Geen koning of keizer meer die geen rekening houdt met God, maar een hemelse Koning, die overal recht en vrede zou brengen.

Hoe wonderlijk het ook in onze oren mag klinken, het was vooral God die naar de geboorte van zijn Zoon uitzag. Lang vóór de schepping van de wereld had God een plan gemaakt. Uit dat plan blijkt het doel dat Hij had met het maken van mensen: zij waren bestemd de aarde te besturen

op de manier zoals God dat Zelf zou doen. De Bijbel vertelt ons dat Hij ons zo maakte, dat wij - wat ons karakter betreft - op Hem zouden lijken. We zouden de heerlijkheid van God tonen in ons denken, spreken en doen. Maar we weten dat de eerste mensen zondigden, en niet geschikt waren om die hoge plaats te hebben. En toch had God gezegd dat het goed was wat Hij maakte. Hoe kan dat? Omdat God verder keek dan wij kunnen. Hij zag dat er uiteindelijk een Mens zou zijn, die niet zou zondigen zoals Adam. Die Mens noemde Hij zijn eigen eniggeboren Zoon. Een ander wezen dan de engelen bij Hem in de hemel. Geen schepsel, zoals wij mensen zijn, maar "de weerspiegeling van zijn heerlijkheid, en de afdruk van zijn karakter".

Van het begin af sprak God dan ook over de komst van zijn Zoon. God had besloten dat deze Zoon geboren zou worden uit een aardse moeder. Hij vertelde Eva dat deze Zoon uit haar nakomelingen zou voortkomen; en ook dat deze Zoon de zonde in de mensen zou overwinnen, zoals iemand met een dodelijke trap zijn hak op de kop van een slang zet. Hij vertelde Abraham dat één van zijn nakomelingen een zegen zou zijn voor alle mensen. Hij gaf in de zegeningen, die Jacob zijn twaalf zonen moest schenken, aan dat die nakomeling uit de stam Juda zou komen. Hij beloofde koning David dat uit zijn koninklijke familielijn een bijzondere Koning zou voortkomen, die voor altijd over de hele aarde zou regeren. Hoe bijzonder de belofte aan David was, blijkt wel uit wat God tegen hem zei: "Ik zal een Vader voor hem zijn en hij voor Mij een Zoon". Ook de geboorte uit een aardse moeder gebeurde op een wel heel bijzondere manier. God zei door de profeet Jesaja: "Zie, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren". Maar niemand had daaruit begrepen dat Gods Zoon geen aardse vader zou hebben.

Veel van wat God over zijn Zoon vertelde was, voordat Hij kwam, moeilijk te begrijpen. Bijvoorbeeld dat Hij eerst veel zou lijden, en zelfs sterven, om de zonden van mensen weg te nemen. Want omdat de Messias, de gezalfde Koning - zoals men de Zoon van God noemde - eeuwig zou leven, kwam de gedachte natuurlijk niet in hen op dat Hij zou kunnen sterven!

Maria

Maria was een meisje dat in Galilea woonde. Kwam de gedachte wel eens in haar op, dat zij misschien wel de eer zou mogen hebben moeder van de

Messias te worden? Want zij was zelf uit de lijn van David. Bovendien was zij de verloofde van de man die - als Israël nog steeds koningen had gehad - op de troon in Jeruzalem zou zitten. Maar iets maakte het onmogelijk dat zij de moeder van de Messias werd: zij woonde in het kleine dorp Nazaret, op een heuvel in het noorden van het land, waar haar verloofde een timmermansbedrijf had. De Messias zou echter in Betlehem geboren worden; want dat had één van Israëls' profeten duidelijk verteld: "Uit jou, Betlehem in Efrata, te klein om tot Juda's geslachten te behoren, uit jou komt iemand voort die voor Mij over Israël zal heersen ... Zij zullen veilig wonen, want ... hij brengt vrede".

Maria krijgt bezoek van een engel

Op een dag kreeg Maria bezoek van Gods engel Gabriël. Tot haar verba-

zing en vreugde vertelde hij dat God haar had gekozen de moeder te worden van zijn Zoon. Dus zou zij inderdaad de moeder van de beloofde Messias zijn! Gabriël sprak hier op bijna dezelfde manier over als God ongeveer zevenhonderd jaar eerder deed door de profeet Jesaja: "Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je moet hem Jezus noemen.

Hij zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en God, de Heer, zal hem de troon van zijn vader David geven. Tot in eeuwigheid zal hij koning zijn over het volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen".

Voor Maria, die de boeken van Israëls profeten zeer goed bleek te kennen, was dit allemaal heel duidelijk. Maar eerst, dacht ze, moest zij natuurlijk met haar verloofde Jozef gaan trouwen. Maar toen kwam de grote verrassing: Jozef zou niet de vader van haar Kind zijn! Later hebben zij toch samen nog enkele kinderen gekregen: drie jongens en tenminste een paar dochters. Maar de Vader van Jezus zou God in de hemel zijn: "De heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoog-

ste zal je als een schaduw overdekken. Daarom zal het kind dat geboren wordt, heilig worden genoemd en Zoon van God." Zij was dus de maagd, die de moeder zou zijn van Gods enige Zoon.

Gabriël had nog meer verrassend nieuws. Haar oude tante Elisabet en haar man Zacharias, die nooit kinderen hadden gehad, zouden binnenkort een zoon krijgen. Sinds de geboorte van Isaäk, de zoon van Abraham, tweeduizend jaar eerder, was er niet meer zoiets gebeurd! Het is daarom te begrijpen dat Maria besloot zo snel mogelijk naar Elisabet te gaan. Wat zullen zij veel hebben gehad om over te praten! Zij waren allebei heel dankbaar voor Gods goedheid, en zouden dan ook alles doen voor de opvoeding van zijn zo kostbare geschenken aan hen en het hele volk.

Het Kind Jezus

Hoe heeft Maria, bij terugkomst in Galilea drie maanden later, dit alles aan Jozef verteld? Of het nu door een brief was of in een gesprek, de gedachte dat Maria een zoon verwachtte voordat zij waren getrouwd, was voor hem nogal schokkend, zoals we zullen begrijpen. Daarom gaf Gods engel Gabriël hem in een droom dezelfde boodschap als Maria: zij zou de moeder worden van Gods Zoon, geboren uit de heilige Geest. Maar Jozef mocht zijn voorgenomen huwelijk met Maria niet afzeggen, en moest straks goed zorgen voor het Kind: "Ze zal een zoon baren. Geef hem de naam Jezus". De naam Jezus in de Griekse taal van het Nieuwe Testament, is dezelfde als de Hebreeuwse naam Jozua in het Oude Testament, en betekent 'De Heer is Redder'.

We mogen rustig aannemen dat Jozef meteen naar Maria ging, om haar te vertellen wat Gabriël had gezegd. Wat waren ze geweldig blij dat hun huwelijk door kon gaan! En wat een enorme taak kregen zij samen om Gods Zoon op de allerbeste manier op te voeden. We kunnen ons daarom voorstellen hoe zij hierover in het geheim hebben gepraat. 'En wij moe-

ten Hem Jezus noemen' zei Jozef haar ernstig, zich nu voor het eerst bewust van de grote verantwoordelijkheid die God op zijn schouders had gelegd. 'Ja, dat heeft de engel mij ook gezegd', zei Maria zachtjes met een glimlach, 'Het Kind zal ons allen redden'. Dus waren ze er allebei zeker van dat Gods engel inderdaad met hen had gesproken. 'Maar', kwam de vraag op beider lippen, 'hoe moet dat nu met wat de profeet Micha zei: dat de Messias geboren zou worden in Betlehem?' Betlehem was een dorp in Judea, dichtbij Jeruzalem, heel ver ten zuiden van Nazaret. Wat konden ze doen om ervoor te zorgen dat het Kind in Betlehem geboren zou worden? Verhuizen?

Gods oplossing

Plotseling kwam het bericht waardoor zij wisten hoe God voor alles zorgde. In het hele land werd meegedeeld dat de Romeinse keizer Augustus een volkstelling ging houden.

Augustus was de eerste keizer over het Romeinse rijk - dat hij 'de hele wereld' noemde. Hij wilde weten hoeveel mensen er in zijn rijk waren, en waar zij vandaan kwamen. Dus moest iedere man ingeschreven worden in de stad waar zijn ouders vandaan kwamen. Omdat de ouders van Jozef in Betlehem hadden gewoond, moest hij daarheen reizen. Natuurlijk wilde hij in deze tijd Maria niet achterlaten; want het Kind kon elk ogenblik geboren worden. Dus maakten ze samen de reis van ongeveer drie dagen van Nazaret naar Betlehem, voorbij de grote hoofdstad Jeruzalem. De schemering duurt niet lang in het land Israël, en de sterren flonkerden al aan de hemel voordat Jozef en Maria Betlehem hadden bereikt. Het dorp bleek overvol met mensen, die

evenals zij daarheen waren gereisd om zich te laten inschrijven. Er bleek geen plekje meer over in de enige herberg van Betlehem. Ze moesten maar kijken of er nog plaats was in de ruimte waar gewoonlijk de dieren werden gestald. Daar werd het Kind geboren. Maria legde het Kind Jezus, de Zoon van God, nota bene in een voederbak voor het vee. De Koning van alle koningen komt de wereld binnen in uiterst armelijke omstandigheden. Zo gingen de woorden, die Micha zevenhonderd jaar eerder sprak, op Gods manier in vervulling.

Herders horen als eersten het goede nieuws

Wie waren de eersten die hoorden dat de Messias van Israëel was geboren? Niet Herodes, de koning over de Joden, of Augustus, die vanuit Rome over de wereld rondom de Middellandse Zee regeerde, of de Joodse leiders in Jeruzalem. Het waren herders, die in de nachtelijke uren zorgden voor hun kudde schapen op de velden bij Betlehem.

Zij schrokken bij het zien van een engel in stralende heerlijkheid, die het wonderlijke bericht bracht: "Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie een redder geboren. Hij is de Messias, de Heer. Dit zal voor jullie

het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt".

Plotseling verschenen vele andere engelen in stralende heerlijkheid, en loofden God met het lied: "Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die Hij liefheeft". In de stad vonden de herders wat de engelen hadden gezegd, en zij hebben vast en zeker aan anderen verteld dat hen engelen van God waren verschenen, en dat zij het Kind in de kribbe hadden gezien.

Vragen

Misschien wil je ons een vraag stellen, over iets dat je niet begreep of waarover je meer wilt weten.

Het makkelijkste is als je ons je vragen in een E-mail stuurt. Het adres is leescursus@metopenbijbel.nl. Je mag ze ook in een brief sturen naar Met Open Bijbel, Postbus 520, 3800 AM Amersfoort.

Dan bekijken we je antwoorden en vragen, en sturen we je een reactie.

Met Open Bijbel
Postbus 520, 3800 AM Amersfoort
www.metopenbijbel.nl
leescursus@metopenbijbel.nl